

Růže

Nezmaři

1. Z prošlých bran, mám ztvrdlou kůži, z pokání mám ztichlý hlas.

Usínám na prsou růži, kráčím tam kam poutník čas.

V myšlenkách se potká s pýchou a úctu obcházel,

poznání den ze dne vzrůstěj, varuj nás všech příštích zel.

2. S písni znám, že lidé selžou, v očích strach a příkoří,
zabíjí své vlastní stíny, v touze mít jdou pokořit.
Lhostejní jsou k trnům z vůle, když lásku potřísní,
poselstvím být čistým štítem, modlitbou jak přežít s ní.

3. Každý z nás se z bídy schoulí k výmluvám a ústupům,
poskládá si vůli z boulí, sladí styl a faleš strun.

||: Každý z nás už cítil lítost a sílu smíření,

hledat ráj je lidský úděl, víra v něj nás nezmění. ||